

У Х В А Л А

КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

Про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Доленка Івана Петровича щодо офіційного тлумачення положень окремих законів України та деяких інших актів стосовно оподаткування доходів ветеранів війни

м.Київ

8 травня 1997 року

Конституційний Суд України у складі суддів Конституційного Суду України

Тимченка Івана Артемовича - головуєчий,
Вознюка Володимира Денисовича,
Козюбри Миколи Івановича,
Костицького Михайла Васильовича,
Малинникової Людмили Федорівни,
Мартиненка Петра Федоровича,
Мироненка Олександра Миколайовича,
Німченка Василя Івановича,
Розенка Віталія Івановича,
Савенка Миколи Дмитровича,
Селівона Миколи Федосовича,
Скоморохи Віктора Єгоровича,
Тихого Володимира Павловича,
Яценка Станіслава Сергійовича

розглянув питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Доленка Івана Петровича щодо офіційного тлумачення положень окремих законів України та деяких інших актів стосовно оподаткування доходів ветеранів війни.

Заслухавши суддю-доповідача Мироненка Олександра Миколайовича та вивчивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в:

1. Громадянин Доленко І.П. звернувся до Конституційного Суду України з проханням дати офіційне тлумачення статей 6, 7, 9, 11 Декрету Кабінету Міністрів України "Про прибутковий податок з громадян", статті 23 Закону України "Про Державний бюджет України на 1994 рік", статті 1 Закону України "Про систему оподаткування", Постанови Верховної Ради України від 25 квітня 1996 року "Про деякі питання сплати прибуткового податку з громадян" та Інструкції Головної державної податкової інспекції від 21 квітня 1993 року "Про прибутковий податок з громадян".

Заявник вважає, що згаданими актами суперечливо регулюється порядок реалізації прав ветеранів війни на податкові пільги, визначені статтями 12, 13, 14, 15, 16 Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту" та доповненнями до них, ухваленими Законом України "Про внесення змін і доповнень до Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту". Йдеться, зокрема, про пункти (відповідно 18, 23, 17, 19, 2) названих вище статей, які передбачають звільнення учасників бойових дій, інвалідів війни, учасників війни, осіб, які мають особливі заслуги перед Батьківщиною, та осіб, на яких поширюється чинність Закону України "Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту", від сплати прибуткового податку з усіх одержуваних ними доходів, та частини другу і третю статті 2 цього ж нормативного акта, які забороняють без рівноцінної заміни скасування чи обмеження прав і пільг ветеранів війни і визнають недійсними будь-які нормативні акти органів державної влади та органів місцевого самоврядування, які скасовують або обмежують такі права і пільги.

2. Законом України "Про Державний бюджет України на 1994 рік" (стаття 23) та Постановою Верховної Ради України від 26 квітня 1996 року "Про деякі питання сплати прибуткового податку з громадян" пільги для ветеранів війни щодо сплати прибуткового податку обмежені п'ятнадцятьма неоподатковуваними мінімумами доходів за кожний повний місяць. Такі обмеження, дійсно, входять в колізію з положенням частини четвертої статті 1 Закону України "Про систему оподаткування", згідно з яким пільги щодо оподаткування не можуть встановлюватись чи змінюватись іншими законодавчими актами України, окрім законів про оподаткування.

Але усунення розбіжностей у законодавстві до повноважень Конституційного Суду України не віднесено, а розв'язання колізії, тобто визначення норми, яка повинна бути застосована до конкретних правовідносин, може стати предметом конституційного провадження лише у порядку, визначеному статтею 84 Закону України "Про Конституційний Суд України".

3. Проблема неконституційності окремих положень законів у клопотанні ставиться, але з порушенням вимог статті 150 Конституції України та статей 40, 71, 82 Закону України "Про Конституційний Суд України", оскільки такі питання розглядаються Конституційним Судом України лише за конституційними поданнями Президента України, не менш як сорока п'яти народних депутатів України, Верховного Суду України, Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини, Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

За наявності спірних питань щодо конституційності прийнятих і оприлюднених у встановленому порядку законів, інших правових актів, в разі виникнення спірних питань щодо конституційності правових актів, виявлених у процесі загального судочинства, громадяни України, які вважають, що внаслідок невідповідності тих чи інших законів конституційним принципам і нормам їх права і свободи порушено, можуть захищати їх через суди загальної юрисдикції, включаючи Верховний Суд та Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини.

4. З тексту конституційного звернення і матеріалів до нього неможливо встановити факт порушення саме конституційних прав і свобод громадянина Доленка І.П., як цього вимагає стаття 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", так само, як і порушень положень статті 22 Конституції України.

5. Доленко І.П. не наводить жодного випадку справді неоднозначного застосування норм, щодо яких він вимагає офіційного тлумачення. Навпаки, матеріали свідчать, що Печерський районний суд м.Києва (двічі), Київський міський суд (двічі), Верховний Суд України (тричі), Державна податкова інспекція Київської міської державної адміністрації, Державна податкова адміністрація України застосовують спірні положення законів однозначно. Тобто і у цьому разі вимоги статті 94 Закону України "Про Конституційний Суд України" щодо підстав для конституційного звернення не дотримані.

6. Офіційне тлумачення відомчих актів (йдеться про Інструкцію Головної державної податкової інспекції України "Про прибутковий податок з громадян" від 21 квітня 1993 року) до повноважень Конституційного Суду України не входить (стаття 13 Закону України "Про Конституційний Суд України").

7. Посилання заявника на порушення його прав, визначених у статтях 43 і 67 Конституції України, не обгрунтовані. Право на працю (стаття 43) він має можливість вільно реалізувати і за місцем основної роботи, і на роботі за сумісництвом. Виконувати конституційний обов'язок щодо сплати податків і зборів (стаття 67) йому теж ніхто не перешкоджає. Всі надміру утримані суми прибуткового податку платникові повернуто. Питання відшкодування збитків внаслідок інфляції він має змогу вирішити у встановленому законодавством порядку.

8. Порушення конституційних прав і свобод людини у нормах, визначених у статтях 6, 7, 9, 11 Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року "Про прибутковий податок з громадян", із змісту звернення не впливає. Зміна встановлених Декретом порядку і норм визначення сум сукупного оподаткованого доходу, об'єктів оподаткування, ставок податку та порядку його обчислення не підвідомче Конституційному Суду України. Оскаржувані положення Декрету не свідчать про їх неоднозначність чи невизначеність, а тому необхідності в їх офіційному тлумаченні немає.

Виходячи з викладеного і керуючись статтями 147, 150 Конституції України, статтями 45, 49, 82 та 94 Закону України "Про Конституційний Суд України", Конституційний Суд України

у х в а л и в:

1. Відмовити у відкритті провадження за зверненням громадянина Доленка Івана Петровича з підстав невідповідності клопотання вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України "Про Конституційний Суд України" та невідомості Конституційному Суду України питань, порушених у зверненні.

2. Ухвала про відмову у відкритті провадження в справі у Конституційному Суді України є остаточною і не може бути оскарженою.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ

м. К и ї в
8 травня 1997 року
№ 10-з
Справа № 018/3-97